

Endvidere bør de paagældende ikke stilles gunstigere end de, som kan opnaa fortsat Sygekassehjælp, hvorfor man har opstillet de i a, c, d og e anførte Betingelser for denne Hjælps Ydelse.

ad § 202 (F. F. § 201).

Bestemmelsen svarer ordret til F. F. § 201, Stk. 1 og 2, medens Stk. 3 er udeladt, idet den heri indeholdte Bestemmelse efter Udvalgets Formening dels ikke er nødvendig, dels ikke hører hjemme i Loven om offentlig Forsorg. Det behøver formentlig ikke udtrykkelig at udtales, at sidstnævnte Lov ikke kan begrænse Epidemikkommissionerne eller Overepidemikkommissionernes Kompetence, og hvis der i paakommende Tilfælde maatte opstaa Tvivl, maatte Forholdet formentlig rettest fastsættes i Epidemilovgivningen.

ad § 203.

Svarer ganske til F. F. § 202.

ad § 204 (F. F. § 203).

Det er Udvalgets Opfattelse, at Bestemmelser, som den er affattet i F. F. § 203, er for vid. Udvalget har derfor ændret den, saaledes at det fastsættes, at ikke enhver tilfældig Henvendelse til Udvalget forpligter dette til at træffe Foranstaltninger, men paa den anden Side, at det sociale Udvalg kan tage Initiativet og endelig, at der maa kræves en vis Grad af Sindssyge, for at Udvalget skal være berettiget til at gribe ind. Ved Udtrykket »de nærmeste« forstaas her de, hvem Forsorgen retlig eller faktisk paahviler, saasom Indehaver af Forældremyndighed, Værg, Lavværg, Ægtefælle, myndige Børn, Forældre, andre nære Slægtninge, eller de hos hvem den paagældende har til Huse eller hvem det ifølge de foreliggende Omstændigheder paahviler at drage Omsorg for ham. Hvis der forinden Forelæggelsen af Forslag til Lov om offentlig Forsorg maatte blive forelagt, eventuelt vedtaget særlige Lovregler for sindssyge Personers Indlæggelse i og Udskrivning af Hospitaler, maa nærværende Bestemmelse bringes i Overensstemmelse dermed.

ad § 205 (F. F. § 204).

Udvalget har ganske kunnet tiltræde den i F. F. foreslaede Regel, der betyder en væsentlig Udvidelse i Forhold til den nugældende Lovgivning, men en Udvidelse, som gennem Praksis har vist sig paakrævet. Udvalget vil endog, efter Forslag af den til Drøftelserne angaaende denne Bestemmelser Affattelse særligt tilkaldte sagkyndige, foreslaa at der gives Adgang til i særlige Tilfælde at yde den heromhandlede Hjælp i indtil 6 Maaneder, da Erfaringen viser, at et Tidsrum af 3 Maaneder i forekommende Tilfælde ikke vil være tilstrækkeligt til at opnaa det, som Bestemmelsen tilsigter. Og der er formentlig i Kravet om Indstilling fra vedkommende Overlæge Sikkerhed mod, at Misbrug finder Sted.

ad § 206 (F. F. § 205).

Denne Paragraf er affattet paa tilsvarende Maade som foran er omtalt vedrørende sindssyge, dog med de Ændringer, som følger af, at der for en stor Gruppe af de sindssyge er Tale om Anstaltsanbringelse *til Helbredelse*, medens det for de aandssvages Vedkommende i det overvejende Antal Tilfælde drejer sig om en Forsørgelsesforanstaltning.

Hvad ovenfor er sagt om Affattelsen af § 204 i Forhold til et kommende Lovforslag om sindssyge og aandssvage Personers Hospitalsophold, gælder selvsagt ogsaa nærværende Bestemmelse.